

deno, byl jím původní rozsudek v mezích opravy ve svém výroku změněn a měl k této změně již prvý soud při povolení exekuce tím spíše přihlížeti, když sám exekuční návrh se výslovně dovolával tohoto opravného usnesení. Mylným jest názor stěžovatelky, že právní účinky opravného usnesení nemohly způsobiti zpětnou změnu rozsudku, ježto prý tento nabyl dříve již formelní právní moci. Vždyť zákon připouští opravu podle § 419 c. ř. s. kdykoli a touto opravou se rozsudek v nesprávném svém původním znění mění a upravuje tak, jak v době vydání měl správně zníti a má se podle § 422 c. ř. s. oprava provéstí přímo v prvopise rozsudku i ve všech jeho vyhotoveních, které za tím účelem měly býti od stran vyžádány.

Čís. 8032.

Advokátní tarif.

Sazbami advokátního tarifu není dotčeno právo účastníků smluviti se o výši odměny.

Za nadprůměrné úkony nelze při společenství v rozepři přisouditi méně, než činí sazební odměna s přírážkou za společenství v rozepři. Přírážku tu nelze přiznati z položek pracovních odměn, byly-li přiznány vyššími částkami, než jsou stanoveny v sazbách.

(Rozh. ze dne 10. května 1928, Rv I 984/27.)

Žalující advokát domáhal se na žalované obci nedoplatku palmárního účtu 13.396 Kč. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud přisoudil žalobci pouze 6868 Kč.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalobce, k dovolání žalované zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice, by o ní v rozsahu zrušení dále jednal a nový rozsudek vynesl. K dovolání žalobcovu odvětil

v d ů v o d e c h:

Žalobce opírá své dovolání o dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Spatřuje je předně v tom, že odvolací soud se nedržel při posuzování přiměřenosti žádaných odměn posudku advokátní komory, který podala podle § 28 písm. f) advok. řádu, a kterým jsou veškeré položky účtu prohlášeny za úplně přiměřené. Poukazuje i k tomu, že obecní úřad v B. oznámil, že se bezvýjimečně podrobuje výroku advokátní komory a dokládá, že sám před zahájením sporu žádal výbor advokátní komory za rozhodnutí, k němuž prý nedošlo pouze proto, že žalovaná obec neučinila proti advokátní komoře prohlášení, že se bezpodmínečně podrobuje jejímu výroku a nikoli z důvodu uvedeného soudem druhé stolice, že on se nepodrobil výroku advokátní komory. Výtku tuto činí neprávem. Z toho, co žalobce sám uvedl, plyne, že strany neprojevíly k výboru advokátní komory, že

se dohodly na rozhodčím výroku komory, takže následkem toho skutečně nedošlo k jejímu rozhodčímu výroku. Co pak se týče posudku o přiměřenosti jednotlivých položek palmárních, jež si soud první stolice od advokátní komory vyžádal, nutno poukázati k tomu, že soud nebyl posudkem tím vázán a že nepřihlížel právem k posudku tomu, když podle § 17 adv. ř. má míra odměny advokátovy za ztrátu času a námahu býti určena advokátním tarifem a když podle zákona ze dne 18. února 1921, čís. 78 sb. z. a n. vláda vydala nařízeními ze dne 30. března 1921, čís. 142 sb. z. a n. a ze dne 3. května 1923, čís. 95 sb. z. a n. po slyšení advokátních komor sazby pro výkony advokátů, jež lze průměrně oceniti. Těmito sazbami není sice dotčeno právo účastníků smluviti se o výši odměny, avšak strany, jak nesporno, nedohodly se o výši odměny, a proto bylo povinností soudu, stanoviti je podle sazby, a pokud to nebyly výkony průměrné, podle jich přiměřenosti k vynaložené námaze a ke ztrátě času. Ustanovujeť § 17 cit. vládní nařízení: »Vyšší odměna, než jest ustanovena v sazbě, má býti určena za výkony, které nelze průměrně oceniti, na příklad vyžadují-li nadprůměrné námahy nebo ztráty času studiem sporných otázek neb obsáhlého procesního materiálu, zejména ve sporech manželských, rodinných, nejsou-li jednoduché.« § 2 cit. nařízení stanoví: »I když nebyla smluvena vyšší odměna, může advokát od své strany požadovati odměnu vyšší, než jest v sazbě uvedena, pokud jest to odůvodněno zvláštními okolnostmi nebo zvláštními příkazy strany.« Právem proto stanovil odvolací soud samostatně a odchylně od posudku advokátní komory odměny za jednotlivé výkony, řídě se zásadami tuto uvedenými. Dovolatel dále vytýká, že mu odvolací soud nepřiznal 100% přírážku za společenství v rozepři k odměnám nad sazbu vyměřeným. To činí rovněž neprávem. Stanovíť § 7 vládní nařízení ze dne 3. května 1923, čís. 95 sb. z. a n., že náleží advokátu, jsou-li na té neb oné straně společníci v rozepři, za každého společníka, prvního nepočítajíc, další odměna ve výši 10% použitých položek prvního oddílu (A) sazby, nejvýše 100%, a § 17 odst. 3 téhož nařízení stanoví: »Za výkony sazbě nepodrobené, nebudiž přisouzena odměna nižší, než jest stanovena v sazbě za obdobné úkony.« Z toho ovšem plyne, jak dovolatel správně zdůrazňuje, že za úkony nadprůměrné tam, kde je více společníků v rozepři, nelze přisouditi méně, než činí odměna sazební připočítajíc k tomu přírážku za společenství. Když tedy odvolací soud přisoudil za jednotlivé úkony řízení odvolacího a dovolacího odměny vyšší než tarifní, nepochybil, když k nim nepřičetl přírážku za společenství, pokud ovšem odměny ty nebyly nižší, než by byly odměny podle sazby s přírážkou za společníky. Že přírážka netýká se položek uvedených pod B a C sazebníku, v tom dlužno dovolateli přisvědčiti, nelze mu však dáti za pravdu, že přírážka má býti přiznána za položky pracovních odměn vůbec, i když jsou přiznány částkami vyššími, než jsou stanoveny v sazbách. To by se přičilo doslovu § 7 cit. nařízení, podle něhož další odměna za společníky se má dáti příslušným procentem použitých položek prvního oddílu (A) sazby, tedy položek podle sazby použitých, sazbu nepřevyšujících. Že odvolací soud přisoudil žalobci za

některý výkon částku menší, nežli činí sazba s přírážkou za společenství, dovolatel ani sám netvrdí. Vidí-li pak porušení § 273 c. ř. s. v tom, že mu přisoudil odměnu, která není nijak značně vyšší, než sazba s přírážkou, bylo jeho věcí, by naznačil položky, jichž přisudkem se cítí býti stížen, by naznačil, kterým přisudkem není vystižena mimořádnost prací, již odvolací soud jinak uznává. Když dovolatel svou výtku v tom směru nijak nespecifikuje, jest jeho dovolání v tom směru nejasným a nedosti určitým a nelze k výtce té přihlížeti (§ 506 c. ř. s.).

Čís. 8033.

Úrazové pojištění dělnické (zákon ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. na rok 1888).

»Úmyslnosti« ve smyslu § 46 zákona nerovná se hrubá nedbalost.

(Rozh. ze dne 10. května 1928, Rv I 1404/27.)

Žalobkyně byla služkou v hospodářství žalované. Utrpěvši při řezačce úraz, domáhala se na žalované náhrady škody. Žaloba byla oběma nižšími soudy zamítnuta, odvolacím soudem z těchto důvodů: Žalobkyně, čerpajíc svůj nárok proti žalované z náhrady škody, byla by mohla svou žalobou jedině tehdy zvítěziti, kdyby byla prokázala, že úraz způsobila jí žalovaná zúmyslně. To však nebylo ani tvrzeno, tím méně prokázáno. Názor odvolatelky, že slova úmyslně (vorsätzlich) v § 46 zákona ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. na rok 1888 neznamenají pouze zlomyslnost, nýbrž že k zodpovědnosti podnikatele podle tohoto ustanovení zákonného stačí, když svou zákonnou povinnost stále zanedbává, nemá v zákoně opory. Jelikož podle § 46 zákona úrazového stihla by žalovanou povinnost k náhradě škody jen tehdy, kdyby byla úraz žalobkyně úmyslně zavinila a ježto úmyslné zavinění úrazu nebylo ani tvrzeno, jest žalovaná podle úrazového zákona proti žalobkyni sprostěna další povinnosti z úrazu, což souhlasí s účelem zákona, by nebyl jednak dělník se svými náhradními nároky závislým na majetkových poměrech podnikatelových, jednak podnikatel nesl nebezpečení úrazu, nýbrž sprostil se ho placením pojistného.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolatelka, napadajíc rozsudek odvolacího soudu jedině z důvodu nesprávného právního posouzení věci, neprávem shledává tento důvod v tom, že odvolací soud nesprávně vykládal slovo »úmyslně« v § 46 zákona ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. z roku 1888 vzhledem k tomu, že občanský zákon hrubé zavinění, tu ve stálém a hrubém zanedbávání zákonné povinnosti založené, staví na roveň zlomyslnosti. Než dovolatelka úplně přehlíží, že řečený zákon jako zákon speciální upravuje úrazové pojištění dělnictva a výslovně ustanovuje odchylkou od občan-